

Sygn. akt II Ka 353/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: Agata Wilczewska

Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale prokuratora(...)

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 roku

sprawy **M. W.**

oskarżonego z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 28 sierpnia 2019 roku sygn. akt II K 65/19

- Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 i art. 37a k.k. w zw. z art. 34§1 i 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35§1 k.k.***
- Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.***
- Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.***

Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Karol Skocki

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 353/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 28 sierpnia 2019r., sygn. akt II K 65/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. 1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>obraza przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wyroku, tj. art. 4, 5§2, 167 w zw. z art. 410 i 424 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegającą w szczególności na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego podkreślającego konsekwentnie, iż został zmuszony go do zaciągnięcia zobowiązań finansowych przez wskazaną osobę trzecią - R. D., - odmowie wiarygodności zeznaniom świadków A. L. (1) oraz T. W. z uwagi na fakt pokrewieństwa z oskarżonym, mimo iż świadkowie w sposób spójny i logiczny wskazywali na okoliczności i czas powzięcia wiadomości na temat zmuszania oskarżonego do zaciągania zobowiązań finansowych podając jednocześnie źródło osobowe rzeczonych informacji – M. M., - uznaniu za obiektywne i w pełni wiarygodne zeznań M. M. mimo, iż świadek wielokrotnie zaślaniała się niepamięcią unikając odpowiedzi na kierowane do niej pytania i nie potrafiła logicznie wyjaśnić 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>sprzeczności w treści złożonych przez siebie zeznań, jak również motywów swojego postępowania,</p> <p>- zaniechaniu przesłuchania świadka R. D. i poprzestanie na procesowej antycypacji treści jego zeznań ukierunkowanej na niekorzyść oskarżonego,</p> <p>- nie wzięciu pod uwagę zeznań świadka H. S., byłej partnerki R. D. w zakresie utrzymywania przez oboje relacji towarzyskich z M. M. i M. W., faktu pobicia oskarżonego, (...) oraz sytuacji finansowej świadka w kontekście jego relacji z R. D..</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.</p> <p>Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy wyjaśnień oskarżonego, w szczególności w</p>		

zakresie okoliczności zawierania przez niego dwóch kwestionowanych umów pożyczki i kredytu, które według oskarżonego zaciągnięte były pod wpływem i na polecenie R. D.. Na przyjęcie stanowiska oskarżonego przedstawianego w toku postępowania sądowego nie pozwala zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadków M. M., a także świadków H. S. i T. Ż.. W szczególności zeznania M. M. nie pozwoliły na uznanie wersji przedstawianej przez oskarżonego jako wiarygodnej. M. M. będąc przesłuchiwaną zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego przyznała, iż jako partnerka oskarżonego wiedziała o zaciąganych przez niego kredytach, jednak zeznała, iż nic jej nie było wiadomo, aby oskarżony robił to pod przymusem. Mało tego sam świadek M. M. przecież na prośbę oskarżonego zaciągnęła dwa kredyty, które oskarżony zobligował się spłacać, a czego ostatecznie nie uczynił. Wiedzę o tym, iż oskarżony zaciąga kredyty, by spłacać swoje bieżące zobowiązania posiadała również świadek T. Ż., która w przeszłości wynajmowała mieszkanie oskarżonemu i która zeznała, że oskarżony wielokrotnie nie miał, na czynsz , „i zaczął płacić w ratach. Niekiedy mówił, że jak dostanie kredyt” (k.1003v). Wersję tą potwierdziła świadek H. S., która także zeznała, iż owszem oskarżony zaciągał kredyty jednak nic jej nie było wiadome by był do tego zmuszany. Z jej wiedzy kwoty z kredytów przeznaczal na opłatę czynszu i sam prosił ją, by ta podała mu jakieś instytucję, w których będzie mógł wziąć pożyczkę, co też ona uczyniła. Bezzasadne były zarzutu zawarte w uzasadnieniu

apelacji dot. wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego – bez udziału obrońcy, w tym również złożonego wniosku w trybie 335 k.p.k. Jak już podkreślił to dobitnie Sąd I instancji – wyjaśnienia te nie były brane pod uwagę przy ustaleniu stanu faktycznego, a do wydania wyroku w trybie art. 335 k.p.k. ostatecznie doszło.

Zasadnie również Sąd I instancji odmówił wartości dowodowej zeznaniom świadków A. L. (2) i T. W., jednak nie tylko i wyłącznie z uwagi na pokrewieństwo z oskarżonym, jak to uwypuklił skarżący obrońca w złożonej apelacji. Podstawą takiej oceny było sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadka M. M.. O ile racje ma skarżący, iż o problemach oskarżonego świadkowie dowiedzieli się właśnie od M. M. o tyle nie można zgodzić się, że dowiedzieli się od niej, iż oskarżony został zmuszony do zawarcia umów. M. M. poinformowała ich przecież jedynie o problemach finansowych oskarżonego. Natomiast jak sama wskazywała, że dane osoby R. D. wypłynęły wprost od A. L. (2).

Wbrew twierdzeniom skarżącego obrońcy, Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zeznań świadka M. M.. Świadek ten od samego początku konsekwentnie zeznawała, iż nie miała wiedzy o tym, by ktokolwiek zmuszał oskarżonego do zawierania umów, ponadto ona sama zawarła pożyczki dla oskarżonego czym było wspomniane powyżej. Natomiast wszelkie nieścisłości jakie zdaniem skarżącego pojawiły w toku postępowania sądowego, w

szczegółności w trakcie konfrontacji ze świadkiem A. L. (1) wynikać mogą jedynie z upływu czasu i stresu towarzyszącego czynnościom procesowym, natomiast w żaden sposób nie podważają zeznań tego świadka, które przecież są korespondują i uzupełniają się z pozostałym materiałem dowodowym. Generalnie sąd odwoławczy nie dostrzegł żadnych istotnych sprzeczności, które miałyby zawierać zeznania świadka M. M..

Na tok postępowania sądowego większego wpływu nie miała decyzja Sądu I instancji o odstąpieniu od przesłuchania świadka R. D., bowiem całokształt okoliczności sprawy i zebrany materiał dowodowy pozwalał na przypisanie oskarżonemu winy i sprawstwa zarzucanych mu czynów. Natomiast przesłuchanie świadka R. D. okazało się niemożliwe, ponieważ od wielu miesięcy poszukiwany jest on do odbycia kary (k. 1005).

Z dokumentów przedłożonych przez obrońcę podczas rozprawy apelacyjnej wynika, że R. D. ma mieszkać w K., brak jest bliższego adresu, a ponadto wiadomość przesłana przez tą osobę oskarżonemu w dniu 6 lutego 2020 r. nie ma związku z czynami, które zostały popełnione 28 października 2016 r. i 9 lutego 2017 r., w każdym razie nie można na podstawie tej informacji wnioskować o działaniu M. W. pod przymusem R. D..

Sąd I instancji przy ustalaniu stanu faktycznego z całą stanowczością wziął pod uwagę zeznania świadka H. S. , o czym było wspomniane już wyżej przy ocenie wyjaśnień oskarżonego. Nadmienić jedynie należy, iż świadek ten

powziął wątpliwość dotyczącą okoliczności pobicia oskarżonego, w szczególności tego, czy brał w tym udział R. D., ponieważ miał on wypadek i „ledwo chodził” (k. 1004v). Świadek H. S. podkreśliła, iż miała wiedzę, że oskarżony zaciągał kredyty, jednak jej zdaniem przeznaczał je na pokrywanie bieżących potrzeb. W tym właśnie czynszu. Wskazała, iż oskarżony prosił ją o podanie jakichś instytucji finansowych, w których mógłby zaciągnąć pożyczkę. Samego faktu utrzymywania znajomości między nią i R. D., a oskarżonym w żaden sposób nie negowała.

Wreszcie na koniec sąd odwoławczy pragnie podkreślić, że ma świadomość, iż oskarżony działał w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności, fakt ten (dot. stanu psychicznego M. W.) mógł być wykorzystany przez R. D., ale zaciągnięcie kredytów za namową tej osoby i przekazanie jej środków uzyskanych od pożyczkodawców, nie wyłącza winy oskarżonego i nie może powodować wydania wyroku uniewinniającego. Stan znacznego ograniczenia poczytalności in tempore criminis sąd meriti uwzględnił wymierzając karę przy zastosowaniu art. Art. 37a k.k.

Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego w zakresie ustaleń stanu faktycznego i tym samym sprawstwa i winy oskarżonego.</p>	
--	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Podstawna prawna wymiaru kary wobec oskarżonego</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Sąd I instancji uznał oskarżonego za winnego ciągu 2 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., przy czym wymierzając karę w postaci 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin miesięcznie - błędnie jako jej podstawę zamiast art. 286 § 1 k.k. (przy zastosowaniu art. 37a k.k.) wskazał art. 279 § 1 k.k.</p>	

Podstawa prawna wymiaru kary wobec oskarżonego powinna kształtować się następująco: art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. Powyższy błąd Sąd Odwoławczy konwalidował w toku postępowania odwoławczego w pkt 1 wyroku apelacyjnego – zgodnie z zasadną apelacją prokuratora. W pozostałym zakresie wyrok został utrzymany w mocy (art. 437§1 i 2 k.p.k.).

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Mając na uwadze aktualną sytuację finansową oskarżonego Sąd Okręgowy w oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS
Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Karol Skocki

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina oskarżonego
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana